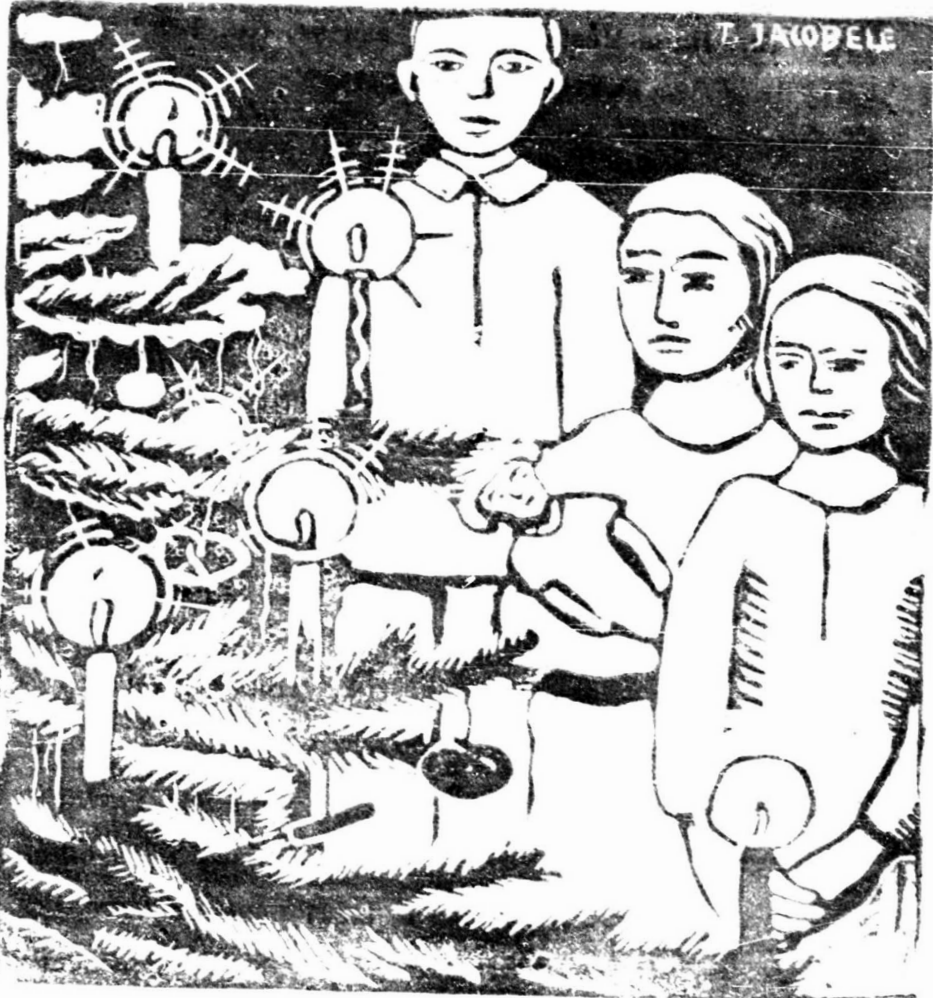

REVISTA COPILUL

dobrogean

ANUL II No. 10

DECEMBRIE 1936

Revista „Copilul Dobrogean“

Apare lunar, sub auspiciile Asociației învățătorilor,
secția Tulcea și sub conducerea următorului comitet :

D. DOGARU-învățător
Ing. A. POPESCU-profesor
Pictor V. PAVLOV-profesor
IORD. PETRACHE-învățător
EM. IANCIULESCU-student
TH. IACOBEL-fotograf

DIRECTOR

Const. Petrache

Revizor Școlar

Str. Cicerone No. 2 bis—Galați

REDACȚIA ȘI AD-ȚIA

N. Damlenescu

învățător

Str. Buna-Vestire No. 74 sau șc. No. 1 b.

Abonamentul :

Anual 40 lei

De sprijin 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

Scrisoare către Moș Crăciun

Un Crăciun frumos

Crăciunul

Scrisoare către Moș Crăciun

Crăciunul

Lui Moș Crăciun

Moș Crăciun

Moș Crăciun

Iarna

Ajunul Crăciunului

O întâmplare de Crăciun

O întâmplare de Crăciun

Iarna

O întâmplare

O întâmplare de Crăciun

Iarna

De Crăciun

Iarna

Iarna

Iarna

Iarna

Jenică

M. Vladimir M. Moraru

Petrache Zoe

Radu Clurileanu

Stoian Elena

Teodor A. Maria

Clurileanu Ruxandra

Nicu Anghelescu

Gheorghe Stavrula

C. V. C.—Constanța

Topciu D. Virgil

Arvantopol Cezar

Pintilie Chița

Popa I. Ion

Oniță P. Emil

Lungu Paulina

Musa Elena

Bogăclev Maria

Draganof Vasilica

Parfene Maria

Duduca V. Achilina

Hazurl, Jocuri, O vorbă bună pentru fiecare.

Scrisoare către Moș Crăciun.

*Anul ăsta Moș Crăciune
Te-așteptăm ca să ne vii
Cu gogoși, cu turtă dulce
Și haine pentru copii.*

*Te-așteptăm și anul ăsta
Și-ai să vii ; orice ai spune
Să le-aduci la toți școlarii
Notele,—știi—cât mai bune !*

*Căci s'au străduit copiii
Să învețe cât mai bine
Fiecare și-a pus gândul
Să nu îl întrecă nime'.*

*Și acum, de nu te superi,
Îți mai fac o rugămintă
Pe care s'o ai în seamă
Încă de-acum, din 'nainte :*

*Fă cărări din casă 'n casă,
În ajunul Tău Prea Sfinte
Să poată umbla copiii
Pe la oameni cu colinde.*

*Ne-am cam săturat o Doamne,
De-atâtea ploi cu zăpadă
Mi se vaetă copiii,
Că nu pot umbla pe stradă.*

*M'au rugat să-ți scriu acestea
Eu îți scriu căci te știu bun.
Și acum..... La revedere
Mult iubite Moș Crăciun !*

JENICĂ—Lascăr Katargi.

Un Crăciun frumos.

Era noapte. Fulgi albi se așezau unul peste altul, acoperind întreg pământul. La ora aceea târzie doar câte un câine mai lătra prelung în vis, sau speriat de umbra lui. E ajunul Crăciunului. Toți copiii văd în vis un Moș Crăciun îmbătrânit de ani, cu un pom și un sac cu jucării în spate. Și eu visam. Când visul meu era mai frumos, aud afară niște clopoței și pe cineva bătând în ușă. Mă scol. Nimeni. E întuneric. O scol pe mama. Mama se scoală, aprinde lampa și deschide ușa. Cu pași greoi de om bătrân Moș Crăciun, intră în casă scuturându-se de zăpada cea albă și sclipitoare. Se așează jos, mângâindu-și barba albă și stufoasă. Buzele îi erau roșii ca cireșele coapte de Maiu. De bucurie, încep să cânt cântece de Crăciun, ca să-i fac plăcere lui Moș Crăciun. Pe urmă am stat cu el de vorbă și băgaiu de seamă că vorbea gros, poate pentrucă răcise pe drum. Apoi i-am mulțumit pentru darurile ce mi le dăduse. A doua zi am chemat la mine pe toți prietenii mei cărora nu le dăduse Moș Crăciun nimic, și am mâncat toate portocalele, bomboanele și tot ce era de mâncat. Apoi ne-am jucat cu jucăriile, dar mama după vreo 4 ceasuri, le-a băgat în garderob, unde se văd și astăzi.

MIHAIL VLADIMIR M. MORARU
cl. IV-a școala de aplicație—Constanța

Revista „Copilul Dobrogean” urează micilor și murilor cititori, cu ocazia Sfintelor sărbători, sănătate, noroc și unire!

Crăciunul.

Nu știu dacă pe alții îi atrage atât de mult casa părintească, satul și locurile unde și-au petrecut primii ani ai copilăriei. Eu însă niciodată nu simt în sufletul meu o bucurie și o mulțumire mai mare, decât atunci când sunt acasă, cu părinții mei. Și anul trecut Crăciunul a fost vesel, îmbelșugat, voios cu frații mei care sunt tot atât de buni, totuși o rază de tristețe încă lăcărea în sufletul meu. Era gândul la cei de acasă, la prietenii mei rămași acolo și mai ales la obiceiurile, care pe acolo par că sunt altfel....

În ajunul Crăciunului, în bucătăria plină de miros de tot felul de mirodenii, pe care mama le întrebuința acum mai mult ca întotdeauna, coceam pe plita sobei turtele, care înseamnă scutitele Domnului, pregătite apoi cu miere de albine și cu nuci. Nimic nu mi se părea mai bun ca turtele pe care părintele Aurel le blagoslovea și le gusta, aducând mamei laude de felul cum sunt făcute.

— „Cucoană Ioană, spunea părintele mamei, nicăieri nu gust turtele, dar știu că dumneata le faci prea bune și nu pot să-mi înfrânez pofta”.

Asta se petrecea de ani mulți, ne spunea mama.

Trăgea părintele și un pahar de vin, ne ura sărbătorile cu bine și pleca greoi și obosit.

N'am simțit această bucurie aici și nici nu se fac turtele prin aceste locuri. Casa noastră era mereu un du-te, vino și mă rugam mereu de mama: „Primește-i mamă și pe ăștia”

Vasâlca, capul de purcel împodobit cu panglici și cu bețe, așezat pe o tablă frumoasă, căruia țiganul Mărgeară îi

cânta cântece de ani de zile, în ziua de anul nou, îl purta în fiecare casă din sat !..

Măștile, baba și unchișul care fugeau după noi prin târg, ca să le dăm bani. Capra cu măștile țigănești le așteptam, sculându-mă dimineață de tot, mă

îmbrăcam și leșeam în stradă cu cârdul de fete. În seara anului nou surorile mele se mascau. Una țigancă, își puneă plete

cu bănușl, lua o tîngire și pleca la spott. Lua cărțile de ghi-
cit și muream de răs de nebunille ce le spunea. Fratele meu,
șigan lăutar, cu pălărie tare și haină despicată la spate știa
să cînte din vioară!

Jural că e vreun lăutar mal fercheș. Cealaltă soră se în-
braca și ea șlgănește și lua o cobză de șteina hangul. Plecam
apol cu toșil pe la rude și colo stal, colo stal, ne treziam că e
dimineață! La oraș te simți mal stingher, parcă-l mal puțină
libertate. Acolo tot satul era al meu. Și anul trecut Moș Cră-
ciun a fost darnic și îmbelșugat pentru mine, ca și în toșil anli.
Am răs, am glumit, însă nimic din aceste obiceiuri, care erau
totul pentru mine la vacanța Crăciunului! A fost prlmul Cră-
ciun pe care nu l-am sărbătorit în satul meu și nu credeam
niciodată că ar putea să fie mal urli ca pe la noi. Și aici
sunt măști și aici se spune plugul și se umblă cu pocnituri de
blciu tml spunea fratele meu. N'a avut însă farmecul și volo-
șla pe care o simțeam acasă. Creă că întotdeauna o să simt a-
ceastă tristețe departe de satul meu, pentru că și fratele
meu îl vād că vorbește de acasă, de oamenii și obiceiurile depe
acolo parcă cu părere de räu și ce plăcut ti este să vorbească
despre întâmplările de acolo!..

PETRACHE ZOE cl. III-a L. P. I.

Scrisoare către Moș Crăciun!

Iubite Moș Crăciun,

Te aștep să vii, să-mi aduci jucării căci așa mi-a promis
mămica.

— „Dacă ești cuminte voiu vorbi cu Moș Crăciun să-ți adu-
că jucării”.

De atunci, au trecut săptămâni și luni ascultând pe mămica
și tăticiul, așteptând.....

Când vii, să-mi aduci cărți frumoase și revista „Copilul
Dobrogean”

Te aștept cu nerăbdare

Radu Ciurileanu

cl. II-a pr. b.—București

N. R.

Moș Crăciun locuind departe, Raducu ca să fie sigur că moșul va
primi scrisoarea, a făcut-o mai înainte!

Crăciunul.

La 25 Decembrie este o sărbătoare mare numită Nașterea Domnului Iisus Hristos.

Părinții noștri care sunt mai bogați fac câte un pom de Crăciun cu jucării și cu tot felul de bunătăți.

De Crăciun băieții umblă cu colindul. Tot în seara aceea, vine și Moș Crăciun cu barba albă scoborând

din cer plin de zăpadă. Când pleacă el, ia jucăriile îngerilor și le aduce copiilor care sunt cumiști. Copiii fac câte o scrisoare către Moș Crăciun. Ei o pun la fereastră iar când vine moșneagul, o ia și o pune în traistă. Copiii când se scoală, nu o mai găsesc la fereastră, dar în locul scrisorii găsesc păpuși și alte jucării.

STOIAN ELENA cl. IV-a No. 4 f. Tulcea

Lui Moș Crăciun.

*Moș Crăciune, mult iubit,
Moșul nostru cel dorit!
De un an tu ai plecat,
Lumea 'ntreagă ai colindat*

*In seara dinspre Crăciun
Moșneguțul nostru bun,
Pe la noi iar vei sosi,
Daruri multe a împărți.*

*La bogați și la săraci,
Tu pe toți vrei să-i împaci
Deaceea te-așteptăm
Și cale bună îți urăm !*

Teodor A. Maria
cl. IV-a pr.—Caraihil

Moș Crăciun.

Se apropie Crăciunul. Toți copiii așteaptă cu nerăbdare pe Moș Crăciun. Ea fel ca și ei, așteaptă zăpada iernii și pomul de Crăciun împodobit cu fel de fel de

jucării. Cu toate astea însă, mai sunt două luni de carte. In acest timp, trebuie să ne silim spre a lua note bune. Aceste două luni, de învățătură, trec repede. In

vacanța Crăciunului ne vom juca, iar de sărbători, ne vom duce cu sorcova și steaua—plăcerea tuturor copiilor. După Bobotează începe iar școala, unde din nou trebuie să ne silim și să învățăm pentru a trece cu bine clasa.

CIURILEANU RUXANDRA cl. IV-a pr. I.
școala «Cuibul cu barză»—București

N. R.

Compunerea a fost făcută cu două luni înainte.

Moș Crăciun.

În noaptea sfântă a Crăciunului, copiii așteaptă cu mare nerăbdare, pe moșul cel sfânt și bun, ca să le aducă jucării și Moș Crăciun, nu uită niciodată, pe copiii cuminți și silitori. În noaptea sfântă, Moș Crăciun își părăsește palatul lui din înaltul cerului și îmbrăcat ca pentru drum, cu haină lungă și cu căciulă de blană, vine pe pământ, iar copiii îi cântă bucuroși:

Moș Crăciun, cu plete dalbe,

A sosit, de prin nămeți,

Și aduce, daruri multe

Pe la fete și băieți!

Moș Crăciun, Moș Crăciun!

Moș Crăciun, nu uită niciodată să-și ia sacul lui cu jucării; și ce de mai jucării, are moșul în el: păpuși pentru fete, călușei de lemn, trâmbițe, mașini, soldați de plumb, pentru băieți, iar pentru școlari are în sacul lui, știți ce?... cărți multe și frumoase, numai cu povești și istorioare frumoase și mai are ceva, Moș Crăciun în sacul lui, căroră îi e drag școlarilor să citească, are... revista «Copilul Dobrogean».

Cu toate însă, că afară ninge cu mii de fulgi albi, iar zăpada împodobește drumurile, Moș Crăciun nu se oprește și merge, merge, din casă în casă, unde sunt copiii cuminți, intră înăuntru și le dă jucării, iar când sacul s'a golit, Moș Crăciun se întoarce iarăși în palatul lui din cer, de unde privește pe pământ, cum copiii se bucură că au primit daruri frumoase, cărți și altele.

NICU ANGHELESCU, cl. IV-a pr.

IARNA

A trecut bogata toamnă. In locul ei a venit pustietatea iarna. Ea ține trei luni: Decembrie, Ianuarie și Februarie. Suntem la inceputul iernii. Ea este foarte friguroasă, pentru că soarele încălzește prea puțin. Acum e zăpadă afară și zăpada formează un covor alb. Iarna e tot pustie, pentru că nu mai auzi cîripitul gingaș al păsărelelor. Nu mai vezi florile care îți împodobea grădinița din fața casei. Noapțile sunt mari, iar zilele sunt mici. Tot iarna apele îngheață și nu mai trec vapoarele. Iarna sărbătorim nașterea Domnului Iisus Hristos, la Crăciun, când vine la copii bunul Moș Crăciun și le aduce jucării, iar la școlari și școlărițe le aduce câte un ghiozdan cu tot ce le trebuie pentru școală.

Pe zăpadă se dau copiii cu săniile și patinele, dar numai cei săraci și cei orfani stau în casă necăjiți. De aceea trebuie să-i ajutăm pe copiii săraci și orfani.

GHEORGHE STAVRULA
cl. III-a No. 4 fete

Ajunul Crăciunului.

*Azi ajunul de Crăciun, ce vrei, zi atât de mare,
Lume multă trece 'n zor, se grăbește fiecare.
Trec trăsari, căruțe multe și mașini tot claxonând,
Vândători ce-și strigă marfu, fiecare și 'ntr'un gând,
Gălăgie infernală, căci, așa-i de sărbători.
Pregătire, treabă multă, din noapte și până 'n zori.*

*Chiar și Nicu, al' Nenea Guță, el s'a pregătit de zor,
Ș'a 'nvățat un colind mare, ca să-l cânte 'n cor.
A muncit bietul băiat, două zile cu mult spor:
Patru strofe jumătate, nu le 'nveți așa ușor.
Trei, le știe pe deasupra, restul le-o cânta în cor,
Mi se par', cu Gheorghe-al Sandei și cu Mateiaș Nicoară,
Toți elevi sârguitori, din a treia clas' primară.*

*Dar acuma s'a 'noptat, s'a aprins și lampa în casă;
Nicu-a repetat de zor, dară gândul ce-l apasă
L'a furat din repetat și gândește dacă Sandu...
Și Matei l-ar fi uitat, ce să facă el săracu?...
Să nu meargă cu colindul, nu se poate asta, zău!
Dară las! Va veni rândul să răzbune și mai rău.*

*Dar deodată fericirea, i-a bătut ușor în geam:
Era Sandu și Matei. „Ah! de când, îi așteptam!”...
S'a 'mbrăcat pe fugă 'ndată, să nu fie așteptat:
Mama i aranjat fularul, tala un clopot i-a dat.
A eșit pe urmă 'n stradă... îi! ce bucurie 'n ei!...
Ș'au plecat ca să colinde, Nicu, Sandu și Matei....*

C. V. C.—Constanța

O întâmplare de Crăciun.

Afară era frig și ninge tare. Eu stăteam lângă bunica cu capul în poala ei și ascultam poveștile acelea așa de duioase.

Cum stăteam așa, cu gândul dus în alte părți, auzii un glas gros venind din spre ușă.

Mă sculaiu repede și deschisei ușa. Văzui un moș bătrân cu un sac în spate plin de jucării, cărți frumoase și bomboane. Cum intră în casă, se așează lângă sobă și întreabă pe bunica dacă am fost cuminte în timpul acesta. Bunica îi spune că am fost cuminte și silitor. După ce isprăvi bunica, văd că moșul dă jos sacul din spate și scoase de acolo o stea, mai multe cărți și bomboane. Imediat ce plecă, mă îmbrăcaiu gros ca să nu-mi fie frig și mă duse să chem băeții cu steaua.

Timp de o oră am umblat prin vecini și deabia am găsit vreo 2-3 băeți.

Apoi am plecat și am colindat vreo 5-6 ore și iată că ne pune necuratul să intrăm într-o curte. Începem noi să cântăm, dar iată că iese un om urmat de trei dalai mari, și vad că-i asmuță spre noi. Eu și încă doi băeți am fugit, dar al treilea, care îl cheama Ion, nu știu cum a făcut de a căzut și l-a prins omul acela. După ce îl prinse, îl bătu și îi dete apoi drumul. A doua zi

il întâlnii și îmi spuse că n'o să mai meargă în viața lui cu steaua. Aceasta a fost întâmplarea iubiți prieteni.

O întâmplare de Crăciun

Acum doi ani după ce ni s'a dat vacanța de Crăciun, am luat sania și m'am dus să mă dau. Când am ajuns în vale, mi-am lăsat sania jos și m'am dus până la poarta noastră. Olleanu, care se dădea și el cu sania cum venea cu forță, îmi făcu săniuța praf. Incepui eu să mă răstesc la el dar eu eram de vină că am lăsat-o acolo. Aceasta mi s'a întâmplat în ziua de 24 Decembrie 1934.

ARVANITOPOL CEZAR
cl. IV-a pr. No. 1 b.—Tulcea

IARNA

S'a dus toamna cea bogată și în locul ei a venit iarna cea albă și friguroasă.

Odată cu venirea acestui anotimp, pământul și tot ce e pe el se îmbracă într'o mantie albă de zăpadă. Ce bucuroși sunt copiii când văd căzând fulgii cei mari care se așează, ușor, ușor, formând un strat de zăpadă foarte afânat. Câtă bucurie e atunci pe ei, când se gândesc că se vor da cu săniuța și și vor face oameni de zăpadă.

Însă cea mai mare bucurie pe care o poate aduce iarna copiilor, e că odată cu venirea ei, vine și bunul Moș Crăciun. La această mare sărbătoare toată lumea se bucură, căci în această zi s'a născut cândva Iisus. Nici o urmă de întristare nu se vede în această zi pe fețele oamenilor și a copiilor. Numai copiii săraci și orfani nu se pot bucura de această sărbătoare.

Aceștia privesc triști cum pământul se îmbracă într'un strat de zăpadă din ce în ce mai gros și cum timpul se răcește din zi, în zi. Iarna ține trei luni: Decembrie, Ianuarie și Februarie, care este și cea mai geroasă.

PINTILIE CHIȚA, cl. V-a No. 4 fete

O întâmplare.

Compunere liberă.

Afflasem, că într-o noapte de iarnă, Dunărea înghețase tun, din cauza gerului ce fusese. Dimineața am și plecat împreună cu câțiva prieteni, să ne dăm cu săniile pe Dunăre. Să ne fi dat cu săniile vreo două ore, mie unul mi se făcuse foame. Le-am propus prietenilor mei să mergă acasă. Dar ce să vezi!! În aceea zi, fusese cald și plăcutul soare pentru noi, în așa zi de bucurie, desghețase apa pe lângă mal. Mergeam cu toții spre mal, parcă mergeam pe o răcitură, așa tremura și se lăsa ghiața cu noi. La mal, când să sar apa, ce se desghețase, din greșală am sarit, drept în apă. Nu m'am înecat, fiindcă apa nu era așa adâncă.

După cum vă închipuiți, spaima imi era mare din cauza apei reci. Am rugat pe prietenii mei, a-mi da mâna să ies din apă. Când m'am văzut pe mal, am rupt-o la fugă. Era ora 12, când am ajuns acasă și părinții mei mâncau. Când n'au văzut, bucuria lor n'a fost tocmai mare, ud cum eram. Mama și-a făcut cruce.

Apoi tata, ce mi-a făcut, cred că ați ghicit. Sunt doi ani de atunci și când mi-aduc aminte ce-am pățit, mi-a pierit pofta de-a mă mai da cu sania pe Dunăre.

POPA I. ION, cl. III-a pr.—Casimcea

O întâmplare de Crăciun.

Era iarna. Eu și cu verișorul meu, în Ajunul Crăciunului ne-am dus cu colindul. Cum mergeam pe drum, ne-am întâlnit cu niște băești. Băeștii aceia ne-a cerut ca să le dăm banii. Noi atunci, ce să facem? Iată că vedem că vin alții și s'au apucat la vorbă cu ei.

Atunci am profitat de ocazie și am fugit. Ei ne-au văcut că am fugit, au alergat după noi, dar noi ne-am ascuns.

După un timp ieșind de acolo și văzând că au dispărut, am plecat mai departe, să colindăm.

Am colindat ce am colindat, dar văzând că se făcuse seara târziu, am plecat acasă. Când am ajuns acasă, banii i-am împărțit în două. Apoi am povestit părinților ce am pățit.

Acestea ni s'a întâmplat anul trecut de Crăciun, umblând cu colindul.

ONIȚA P. EMIL cl. IV No. 1—Tulcea

I A R N A.

S'a dus toamna cea bogată. În locul ei, a venit iarna. Zilele s'au scurtat mult. În schimb, nopțile sunt lungi și friguroase. Cerul se acoperă mai totdeauna cu nori; iar Moș Crivăț suflă cu putere. Din calea lui, toate păsările fug înfrigurate care pe unde pot. Iată că ninge. Fulgii de zăpadă, desprinși din nori, plutesc în aer ca niște frumoși fluturași albi. Ei acoperă pământul, cu o pătură groasă de omăt proaspăt. Bucuria copiilor! Cum zâmbește puțin soarele, unul nu mai rămâne în casă. Ies cu toții prin curți și pe străzi. Aci, ei fac oameni de zăpadă, se luptă între ei cu bulgări, ori a-leargă la săniuş. Copiii sunt așa de voioși, ca și primăvara. Seara însă, ei se strâng pe lângă sobă și ascultă povești. În acest anotimp al iernii sunt multe sărbători frumoase și obiceiuri, pe care le aștept cu mare nerăbdare.

LUNGU PAULINA, cl. VI Nr. 4 i.

De Crăciun.

Toți creștinii de Crăciun serbează Nașterea Domnului Iisus Hristos. Ei se bucură că a venit o sărbătoare așa de mare și o serbează. Dar și copii se bucură de ceva. Ei se bucură că vine Moș Crăciun și

le-aduce jucării frumoase. La cei cuminiți, Moș Crăciun le aduce jucării, dar la cei obraznici nu le aduce nimic. Și mie aș vrea ca Moș Crăciun să-mi aducă o carte de povești, că atunci când voi citi din ea, să-mi aduc aminte de el. Aceasta este dorința mea dela Moș Crăciun.

MUSA ELENA, cl. III-a No. 4 f.

I A R N A .

După sfârșitul imbelșugatului anotimp Toamna, vine și geroasa Iarnă. Odată cu sosirea ei, încep a cade stelutele albe de zăpadă acoperind pământul. Cerul e încărcat de nori cenușii. Copiii se bucură când ninge.

Vrăbiuțele și celălalte păsări, care au rămas în țară, se ascund prin cuiburi zgribulite de frig. Pe dealurile cele mai înalte vezi cărduri de copii cu săniuțele.

Cei mai mari se dau cu patinile. Toți fac haz când cade câte unul, sau se răstoarnă vreo sanie. Unii din ei fac oameni de zăpadă, iar alții se bat cu bulgări.

Copiii săraci și părinții acestora nu se bucură, ci se întristează, căci n'au hrană, îmbrăcăminte și nimeni nu le aduce nici o bucurie. Odată cu sosirea iernei vine și Crăciunul. Cei cu dare de mână fac pom de Crăciun, iar Moș Crăciun le încarcă cu felurite jucării frumoase. Unora din copiii, Moș Crăciun le pune la căpălăi jucării, iar altora le pun în pantofi, ghețe sau șoșoni. Noi așteptăm cu mare nerăbdare Crăciunul, căci odată cu sosirea lui sunt multe obiceiuri frumoase care ne amintesc de nașterea Mântuitorului Iisus Hristos.

BOGACIEV MARIA, cl. VI-a Nr. 4 f.

Cine muncește și nu gândește, puțin sporește.

HAZURI.

Un tânăr a spart un geam mare la o vitrină. O ia repede la fugă să nu-l prindă cineva. Un sergent îl întrebă :

— „Unde fuși așa, băiete ?“

— „Am spart un geam și dau fuga s'aduc banii să-l plătesc !“ răspunde tânărul continuându-și fuga.

Invățătorul :

— „Ionescule, să-mi spui tu, pentru ce cocoșul închide ochii atunci când cântă ?“

Ionescu :

— „Păi, ca s'arate că știe cântecul pe din'afară, domnule învățător.“

Intr'un joc trimis de un oarecare elev, pentru „pagina jocurilor“ la „Copilul Dobrogean“, — numele elevului nu îl mai spun, e deajuns să știți că e, mi se pare în clasa IV-a primară — găsesc următorul lucru: ne cerea acel elev să găsim un nume de „insectă“. Și știți care e acea insectă ? Ne-o spune tot elevul mai jos : șarpele. Noi până acuma nu am știut că fiorosul șarpe Boa și șarpele cu clopoței sunt niște gănganii de insecte ! Nici chiar acum nu putem crede. Deci acel elev ar trebui să-și schimbe părerea că șarpele e o insectă.

In alt joc am găsit ceva asemănător. Elevul B. E. din școala primară, e prin cl. IV mi se pare, ne spune că „os“ însemnează „mâncare de câine“. Vedeți voi, copii: prin „mâncare de câine“ s'ar înțelege o mâncare gătită din câine, dar nici de-cum o mâncare pentru câine. Nu-i așa?

Eu vă rog să vă întrebați și voi ce însemnează „mâncare de câine?“ Știam despre mâncare de iepure sau de raci, dar „mâncare de câine?“

*Dacă aduni un câine și o pisică ce dă?
Răspundeți la hazuri!*

—Cu cine s'a luptat Mircea la Rovine?

—Cu Fulgerul!

G h i c i t o r i .

Tanduloaica are mere.

Tanduloi vine și cere.

Tanduloaica nu se 'ndură,

Tanduloi vine și fură:

Ghici?

Cine merge

Stând pe loc?

Uite-o, nu-i!

Ghici cine-i?

Doamna are un cerceluș

Păstrându-l într'un căuș?

LA ANUL ȘI LA MULȚI ANI!

Anul ce vine, să aducă mult noroc celor necăjiți, mai multă lumină celor întunecați, dreptate la cei nedreptățiți, gânduri bune la cei mari, milă pentru cei nenorociți, sănătate la toată lumea, spor și noroc la întreg neamul românesc.

I A R N A.

Iarna este un anotimp rece. În toate părțile este zăpadă. Iarna, oamenii nu pot să se ducă cu căruțele, ci trebuie să se ducă cu săniile. Câte odată zăpa-

da cade până la genunchii oamenilor. Iarna ferestrele îngheață și fac flori de gheață.

În anotimpul acesta vine și o sărbătoare foarte mare anume: Nașterea lui Iisus Hristos sau Crăciunul.

Înspre Crăciun seara vine la copiii care ascultă, Moș Crăciun cu barbe albă și le aduce jucării. Dar copiilor care nu ascultă, moșul nu le aduce nimic, fiindcă dânsul știe cine ascultă și cine nu ascultă. Copiii care ascultă, dimineața când se scoală se uită cu mare bucurie la lucrurile aduse de Moș Crăciun.

DUDUCA V. ACHILINA
cl. III-a Șc. No. 4 fete—Tulcea

IARNA

S'a dus toamna cea bogată. În locul ei a venit iarna. Iarna este un anotimp rece, care ține trei luni

și anume: Decembrie, Ianuarie și Februarie. Pomii sunt scuturați de frunze și împodobiți cu turturi de zăpadă. Iarna stăm mai mult pe lângă sobă, afară ninge liniștit și oamenii se plimbă cu săniile. Copiii se dau cu săniuțele. Cei care sunt îmbrăcați bine, se dau de-a berbeleacul pe gheață și fac mare haz. La 25 Decembrie avem Crăciunul. Cea mai mare bucurie a copiilor este la Crăciun, că umblă cu colindul și steaua, cântând cântece frumoase de stea. Crăciunul ne amintește nașterea Domnului Iisus Hristos în eslea cea săracă. Mie îmi plac sărbătorile Crăciunului și le aștept cu nerăbdare.

PARFENE MARIA
cl. III-a No. 4 fete

IARNA

Nici nu s'a terminat bine căderea frunzelor ruginite și câmpul a început să se îmbrace în haina cea albă și frumoasă. În zilele de iarnă, pământul este înghețat. Cerul este acoperit cu nori cenușii din care vezi adeseori căzând stelute albe care unindu-se la un loc formează straturi de zăpadă. Zăpada este foarte folositoare semănăturilor fiindcă le feresc de îngheț și ger. Pomii au rămas și ei goi, dar când ninge, pe ramurile lor se formează niște lumânări de gheață. Ce frumoși sunt atunci! Păsările călătoare au plecat de mult, au mai rămas cele localnice ca: vrăbiile, ciorile și altele, dar și acestea stau zgribulite și posomorite pe la dosuri. Ce mult e dorită iarna de noi copiii pentrucă încep jocurile de iarnă ca: datul cu săniuță, facerea oamenilor de zăpadă, patinajul și ultele. Câte odată se mai arată soarele dar să știți că nu-i soare de vară, e soare cu dinți. Iarna mulți oameni se bucură, dar alții

plâng pentru că nu au căldură și nici îmbrăcăminte. Odată cu venirea lui vine și o sărbătoare mare: Nașterea Domnului Iisus Hristos sau Crăciunul. Ah! Ce bucurie e în seara de Crăciun pe copiii mai cu stare pentru că au pomul încărcat cu fel de fel de bunătăți

și mai ales ca știu sigur că va veni Moș Crăciun să le împartă daruri. Dar sunt alții, cum sunt orfanii care pe lângă că nu au ce mânca și ce îmbrăca, dar nu au măcar nici mângâierea părinților.

Așa dar noi copiii, cei mai cu stare, să avem milă și de cei săraci și să-i ajutam și pe ei ca în seara de Crăciun să ne veselim cu toții dela bogat la sărac și dela mic până la mare.

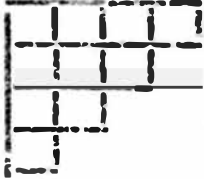
DRAGANOF VASILICA. cl. VII-a Nr. 4 f.—Tulcea

Gândește-te și desleagă și tu un joc:

1) de Oniță P. Aurel cl. IV-a liceu

Pește
Trăește în apă
Servește la cusut
Consoană.

2) Papadopol Lizeta cl. IV-a No. 1 f.

Șaradă

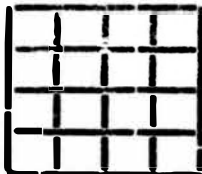
Prima parte e un nume ;
A doua o vocală,
Iar a teia o monedă.
La un loc de le unești
Capitală de țară găsești.

3) Papadopol Rodica cl. III-a No. 1 f.

Șaradă

Prima parte e un nume,
Iar a doua e un verb,
La un loc de le unești.
Capitală de țară găsești

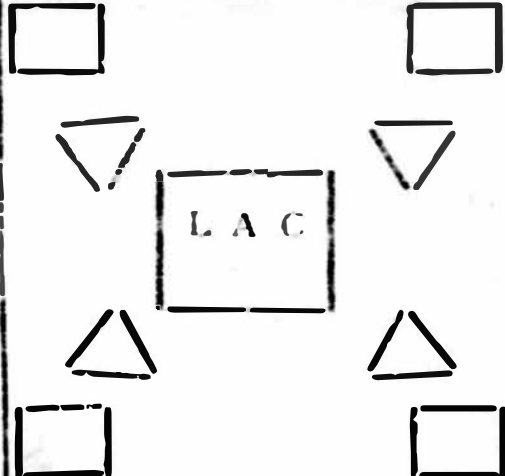
4) Papadopol Rodica cl. III-a No. 1 f

Mobilă de sufragerie.
Pământ lucrat,
Femea lui Avram
Luptă în războiu.

5) Mucenica I. cl. III-a p. No. 1 b.

Odată 4 frați veniră să-și facă case
în apropierea unui lac. În fiecare zi,
ei se duceau și pescuiau pe marginea
lăcului. Într-o zi, veniră 4 oameni din
satul lor și făcură 4 colibe.

Frații se gândiră să facă un gard
care să impledece dela pescuit pe cei-
la 4 oameni. Gândiți-vă, cum va fi
acest gard ? (Pe unde va merge ?)

N. R.

Pătrățelul reprezintă casa și triun-
ghiul coliba.

Sărbători fericite! Anul nou 1937 cu mulțumire.

Radu și Ruxanda Ciurileanu—București. Am primit compunerile voastre. Așteptam ceva mai bun!

Revista «Copilul Dobrogean» fiind a tuturor, toți cititorii și cititoarele au datoria să scrie și să ne trimită cât mai multe compuneri. Cele bune vor fi publicate. Pentru ușurință, toate compunerile de la o școală, să fie strânse de un elev destoinic, sau date d-nei, ori d-lui învățător și rugați să fie trimise pe adresa: N. Damienescu învăț. str. Buna-Vestire 74 Tulcea. Aștept răspunsul vostru.

Moraru Mihail—Constanța. Mai trimite ceva. Moș Crăciun mi-a spus vorbe bune de tine.

Alimon Teodorov cl. VII-a. Am primit. Vor fi publicate în numărul viitor.

Petrișor Zamfira cl. III-a No. 3 fete. Povestea am mai auzit-o. Mai încearcă. Scrie cât mai mult.

Tuturor școlarii cititori. „Copilul Dobrogean” vă dă următoarea compunere: *Folosele Revistei „Copilul Dobrogean”* Ce ureau să scrie și cine să scrie.

D. S. Conchitu—Căstimea Mulțumiri pentru încurajare. Pe Decembrie crt. vă vom trimite 20 reviste. Trimiteți-ne și alte compuneri de-a elevilor.

Elev. Marcu Emilia și Hurcluză Marla cl. IV-a Ruchelu Am primit compunerile voastre care vor fi publicate în numărul pe Ianuarie 1937.

Domnului Const. Lascu—Dăeni. Mulțumim pentru sprijinul care ni-l dați. Trimiteți-ne și compuneri.

O vorbă bună pentru fiecare :

Elevele Rodica și Lizeta Papadopol cl. III-a și IV-a No. fete. Jocurile D-stră mi-au plăcut. Mai trimiteți altele scrise la fel de îngrijit și corect.

Elevele Obreja Aurelia cl. IV. Trimiteți alte jocuri. Cele cu desene pe care le-ați trimis sunt greu de executat. Aștept altele pentru No. de după sărbători.

Ichimov Moise cl. III-a B. Când trimiți jocurile scrie-le cu cerneală, mai îngrijit, pe o hârtie curată și fără ștersături. Jocurile să fie scrise numai pe o pagină. Aștept altceva; gândește-te mai mult când faci un joc, nu e lucru chiar așa de ușor să compui un joc.

Mucenica I. cl. III-a No. 1 B. Jocul e interesant. Il publicăm. Mai aștept altele de la tine căci le scrii frumos și îngrijit.

B. Gofman cl. IV-a. Mai îngrijit scrie jocurile, căci le mai citește cineva afară de tine. Mai gândește-te când compui un joc; lucrul acesta nu e prea ușor.

Vasile Calcandi cl. IV-a No. 1 B. Jocurile sunt bune. Trimite altele.

Stavrina Emilia cl. IV-a No. 1 F. Un joc e bun. Va apărea în No. viitor, acum nu e loc. Mai trimite altele; ferește-te de cele scrise într'un singur rând cum ai scris „Pindului”, căci copiii nu pot afla tocmai numele care te gândești d-ta. Mai pot fi și alte cuvinte care să aibă tot atâtea litere.

Jean L. C. Am primit totul. Se vor face! Mai trimiteți-ne ceva. Multe mulțumiri.

M. Focșă Dobrogea—Argeș. Vor fi publicate mai târziu, Trimite-mi descrierea promisă.